

Tento názor odporuje shora uvedenému a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4625.

Policie: O významu výrazu »veřejná sbírka«.

(Nález ze dne 21. dubna 1925 č. 6929/24.)

Prejudikatura: Boh. 4145 adm.

Věc: Ervín S. v K. proti zemské správě politické v Opavě o trestní nález pro nedovolenou sbírku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dle trestního rejstříku okr. pol. komisařství v K. byl st-l dne 12. října 1923 uznán vinným přestupkem patentu z 10. září 1773, resp. výnosu min. vnitra z 23. března 1870 č. 964/M. J., spáchaným tím, že bez úředního povolení pořádal veřejné peněžní sbírky, a odsouzen byl dle min. nař. z 30. září 1857 č. 198 ř. z. k peněžité pokutě 200 K, v případě nedobytnosti do vězení v trvání 10 dnů. Žal. úřad odvolání nevyhověl, poněvadž skutková podstata přestupku jest prokázána.

Stížnost na soud podaná vytýká nař. rozhodnutí — — nezákonnost proto, a) že výn. min. vnitra ze dne 23. března 1870 č. 964 M. J., na který se nař. trestní výrok odvolává, vztahuje se pouze na sbírky, které se veřejně za účelem podpory nuzných osob pořádají a nikoliv všeobecně na sbírky, jakož i že také jiné platné předpisy vztahují se pouze na jisté účely veřejných sbírek, k nimž však nepatří účel, který sledoval st-l: b) že se nejedná vůbec o sbírku a zvláště nikoliv o veřejnou sbírku.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — —

Pojem sbírky veřejné není zákonem vymezen; dle významu slova toho dlužno pokládati za sbírku veřejnou sbírku, která pro veřejné účely orgány veřejnými nebo osobami práva veřejného v mezích jejich věcné příslušnosti jest zahájena, dále však také sbírku, kterou provádí osoba soukromá za kterýmkoli účelem na veřejných místech nebo obračejíc se povšechně na obecnstvo, t. j. na větší množství neurčitých osob. Takové sbírky, při kterých se sběratel přímo na obecnstvo obrací a peníze vybírá, nebo dary sbírá od domu k domu, mohou se díti pouze na zvláštní povolení, jsou tedy bez takového povolení zakázány (srovn. pat. z 10. září 1773 č. 1520 sb. zák. a nař. z r. 1770—1780, nař. min. z 19. ledna 1853 č. 10 ř. z. A § 25, odst. 4 - B § 32 lit. a) - C § 31), při čemž dlužno poukázati k tomu, že z nutnosti povolení pro sbírky dobročinné jistě nelze souditi, že ke sbírkám k účelům jiným povolení netřeba, nýbrž naopak že toho povolení třeba tím spíše, když se sbírka děje k účelu jinému, obecnstvo snad více zatěžujícímu.

Když st-l doznal, že útržkový blok, znějící na dobrovolný příspěvek pro stavbu »Turnhalle« v K., obdržel od komitétu pro stavbu »Turnhalle«, jehož předsedou jest ing. O., aby při příležitosti inkasování vybíral dobrovolné příspěvky na tuto stavbu a že při příležitosti inkasování poplatků prodal několik útržků v ceně od 1—10 K, že k tomu

cíli měl s sebou bloky, tak zvané stavební kameny, a svědek P. dosvědčil, že asi před 2 měsíci přišel k němu st-l inkasovati poplatek za elektrický proud a při té příležitosti nabídl ke koupi blokový útržek v ceně 5 K ve prospěch fondu pro stavbu »Turnhalle« v K., že nechtěl koupiti útržek, ale st-l ke koupi přímo ho nutil, poukazuje na obchodní závislost na něm, takže za kupon 5 K dal, při tom že st-l říkal, že sbírku pořádají za účelem vystavení »Turnhalle« a on že sbírky se ujal jako propagátor sportovního ruchu ve zdejším kraji, a když st-l ani netvrdil, že má povolení příslušného úřadu ke sbírce té — nelze shledati, že zjištění skutkové podstaty v trestním nálezu uvedené odporuje spisům nebo se zakládá na nedostatečném šetření, ani že tato skutková podstata byla právně nesprávně posouzena, když nař. rozhodnutí, potvrzující nález první stolice, v ní shledalo přestupek nedovoleného pořádání veřejné sbírky peněžní.

Stížnost jeví se tudíž neodůvodněnou, pročež byla zamítnuta.

Č. 4626.

Školství. — Administrativní řízení: * Předseda městského školního výboru v Brně jest po rozumu § 28 zák. z 12. ledna 1870 č. 3 z. z. pro Moravu oprávněn podati opravný prostředek jménem sboru toho bez předchozího usnesení jeho o něm, a není třeba, aby schválení tohoto procesního úkonu se stalo měst. škol. výborem ještě průběhem zákonné lhůty odvolací.

(Nález ze dne 21. dubna 1925 č. 10.689/24.)

Věc: Městský školní výbor zemského hlavního města Brna proti ministerstvu školství a národní osvěty o presentaci na uprázdněné místo řiditele chlapecké školy občanské v J.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Vynesením z 29. října 1923 nepotvrdila zshr v Brně vzhledem k ustanovení čl. IV. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. presentaci Arnošta F., zat. řiditele chlap. měšť. školy v Ř. za řiditele chlap. měšť. školy v J., ježto při presentaci pominut byl žadatel služebně starší. Odvolání, jež z tohoto výroku podal měst. škol. výbor v Brně svým předsedou Dr. B. M., zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím pro nedostatek legitimace, jelikož předseda zmíněného výboru škol. nebyl oprávněn stěžovati si o vlastní újmě do výnosu vzatého v odpor. Na věci ničeho nemění okolnost, že se měst. výbor škol. usnesl dodatečně projevití souhlas s odvoláním svého předsedy a to z toho důvodu, že se tak stalo teprve dne 19. prosince 1923 a tudíž po předepsané 14 denní lhůtě odvolací a nelze tedy k usnesení tomu bráti zřetele zvláště, že bylo dosti času ke svolání schůze měst. výboru škol. a podání oprav. prostředku během zmíněné lhůty odvolací na základě jeho předchozího usnesení.

O stížnosti, vytykající nesprávné právní posouzení uvažoval nss takto:

Obě sporné strany vycházejí shodně z názoru, že formálně právním základem pravoplatnosti opravného prostředku měst. škol. výboru může